

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Homiliæ Adm. Illvstris Ac R.dissimi Domini D. Fr.
Hieronymi Baptistæ De Lanvza Venerabilis memoriæ
Episcopi Barbastrensis & Albarrazini Ord. FF.
Prædicatorum**

Lanuza, Jerónimo Bautista de

Antverpiæ, Anno M.DC.XLIX.

§.10. In vestibus Sacerdotalibus induunt Sacerdotes Christum, quatenus propter illus vt ministris suis reuerentia deseratur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-53084](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-53084)

peccatis Deum irritabant: *Dixerunt, non peccabimus eo quod peccauerunt Dimisso.* O proditores, inquit Deus, an meos aggressi estis sacerdotes eo tunc loquod peruersi essent? Et quis vobis talem dedit licentiam? Si mali sunt & ad casum inclinent, velut arena in vnam vel alteram partem, non ad te pertinet ad illos accedere velut Oza, recede ab illis, eorum reprehensio tui tantum est muneris. Hæc omnia Deus in suis requirit Sacerdotibus quo significet quod honor omnis & decus quo sacerdotes cumulantur, à Deo vt sibi proprium decus honorque tenentur, quia severitas & supplicium quo puniunt illorum aspernatores, æque graue est ac illud quo plectitur ignominiam sibi ab hominibus irrogatam: & quamuis alio modo non declararetur dignitas qua ad summam hanc tenentur reuerentiam, inuigilantem Christus vt ex vestibus declaratur illa pretiositas: quatenus ex illis excellentia dignitatis eorum innotescat, & superbia merita venerationis in his vestibus proposita.

§10. *In vestibus Sacerdotalibus induunt Sacerdotes Christum, quatenus propter illas ministris reuerentia deferatur.*

30 **C**ommunis est in Philoſophia doctrina, quod vbi causa est secunda & ministerialis, oporteat esse primam & principalem in cuius virtute operetur illa quod hæc disponit, Sacerdotes & ministri. Christi sumus velut causæ secundæ & ministeriales eius cuius virtute opera exerceamus iurisdictionis & auctoritatis spiritualis, eius nomine sacramenta administrando, velut nomine causæ primæ & principalis quæ Christus est: sic enim ipse disponit vt eorum hoc fiat ministerio. Patet in Sacramento Baptismi siquidem minister sit qui baptizat, velut causa ministerialis, Christus autem vt causa prima & principalis baptizat: *Hic est qui baptizat:* & idem sit iudicium de Sacramento confessionis: si namque Sacerdos velut causa secunda absoluat penitentem, qui tamen vt causa principalis absoluit & peccata condonat, Christus est: *Si quid donans propter vos* (inquit Apost.) *in persona Christi donamus.* Hoc vobis sit exploratum, si quam inter vos actionem exercetis spirituales, non hanc meo nomine meoque titulo fecerim, sed nomen viceque supplenti Christi, qui velut causa primaria hanc vobis

concessit, ego tantum vt minister illi ei vt feci dispositionem. Similiter in Sacramento Missæ offerens est Christus Dominus & Sacerdos: tanquam causa ministerialis eius sanctas munus consecrat offerente sacrificium.

Hinc sequitur quod vt in Sacerdote sit auctoritas & potestas consecrandi tantumque efficiendi sacrificium, requiratur vt in ipso Christus induatur: hoc namque præfago Spiritu tecum Patristica Regius: *Sacerdotes eius induunt saluatore* est Christus Redemptore nollet in Sacerdotibus qui ex auctoritate quæ ipsos ex hoc indumento sequitur, caelestem illum panem consecrarent qui satietas est & plene omne nostrum imperium desiderium. *Pauperes eius saturabo panibus.* Creto dubitare neminem quin ad litteram nomen hoc: *Saturare* significet Christum Dominum, iuxta illud quod alio loco idem propheta Regius de eodem locutus, eodem termino declarat: *Saluatore meo expectabo.* Agit de ipse qua Pater antequam alebantur quod Deos filium suum vniuersum factum hominem miseret in mundum, vt eius aduentu salutem obtinerent & redemptionem, hunc enim miserandus ille status exigebat in quibus ex peccato primi parentis incidetant. Quocirca David omnium nomine vt seipsum fortius armaret, ait: *Expectabo Saluatorem meum Christum Dominum:* q. d. Multa & diuersa sunt calamitates quibus subiaceamus omnes in statu illo misero, in quem ex primo peccato corruimus & aliquando nos ita premunt vt omnem nobis videantur tollere potentiam illas sufficere: tunc tamen quantumuis multa sint, nosque acriter affligant: Domine hoc me solatur, quod venturus est qui nos ab illis redempturus, nempe Christus, qui vt Saluator mundi vniuersalis, omnes saluabit: vnde dico, expectabo, illum, vt hæc ipse confortatus subleuem animi mei tribulationem. Spiritus S. declaraturus, quanta letitia personæ dederit ex conspectu Christi S. Symeon, cum Deum promiserat quod illum esset ante mortem suam & visurus & conuersaturus eodem termino gaudium explicauit: ex implatione desiderij sui. *Viderunt oculi mei saluatorem meum.* Vt igitur Sacerdotes eius ab omnibus debita & sumptissima tolerentur reuerentia, vult ipse Christus in eis vestiri. *Sacerdotes eius induunt saluatorem* ipsi velut causis instrumentalibus debentur talis præstetur honor qualis ipsi Christo vt causæ principali: quandoquidem ipse in illis offerat, consecret & sacrificet æterno Patri suo tantum Missæ sacrificium.

1. Sacerdotes tantum sunt causa secunda & ministeriales autem prima est. *1. Cor. 2. 10.*

17. Kilo...
18. C...
19. C...
20. C...
21. C...
22. C...
23. C...
24. C...
25. C...
26. C...
27. C...
28. C...
29. C...
30. C...
31. C...
32. C...
33. C...
34. C...
35. C...
36. C...
37. C...
38. C...
39. C...
40. C...
41. C...
42. C...
43. C...
44. C...
45. C...
46. C...
47. C...
48. C...
49. C...
50. C...
51. C...
52. C...
53. C...
54. C...
55. C...
56. C...
57. C...
58. C...
59. C...
60. C...
61. C...
62. C...
63. C...
64. C...
65. C...
66. C...
67. C...
68. C...
69. C...
70. C...
71. C...
72. C...
73. C...
74. C...
75. C...
76. C...
77. C...
78. C...
79. C...
80. C...
81. C...
82. C...
83. C...
84. C...
85. C...
86. C...
87. C...
88. C...
89. C...
90. C...
91. C...
92. C...
93. C...
94. C...
95. C...
96. C...
97. C...
98. C...
99. C...
100. C...

17. *Esque vestes prescribit sacerdotales vt ex eis honorem*

Porro in quantum impossibile est hominibus visibiliter exponere quod Christus sit in suis Sacerdotibus, quia tantum spiritaliter in ipsis vestitur, cuius actus oculorum nostrorum potentiam superat: vt hac non pimentur, & propter illam Sacerdotibus debita negatur reuerentia, idcirco Christus visibiliter prescripsit vestes Sacerdotibus; quas hoc significent, illique ipsis induantur, quo detur intelligi Christum in ipsis vestiri, propter vestimenta quibus ille in ipsis induitur, & hanc in ipsis visibiliter intuentes, omnes agnoscat quo gradu venerationis honorare teneantur Sacerdotes. Nam vt olim ad eius declarationem in Sacerdote antiquo Dominus infuitur vestimenta eum ornamento omnium creaturarum caelestium & terrestrium: quo significaret quod in ipso solo totius mundi dignitas emineret, iuxta quod eius vestimenta hoc ita manifestabant: ita similiter vt doceret in Sacerdote legis gratia certum quendam contineri gradum Diuinitatis quantum ad representationem Diuinae personae Christi, qui in ipso vestitur, hanc voluit in Sacerdote per vestes Sacerdotales exprimitere dignitatem, quibus illum sic adornauit, vt quasi declararet vestiri eum Christum in Sacerdote, qui illas assumi: vt Sacerdos sui sanctum exerceat officium.

18. *Exemplum*

Ad confirmationem eius quod dicimus vestes se Sacerdotum significare Christum, qui & i. sit in Sacerdote vestitur ad missae celebrationem, refert quod de se scribit D. Leo Papa de quibusdam Corporalibus: his enim vtitur Sacerdos in sacrificio missae: dum enim die quodam corporalia sumeret, in quibus missam Sacerdos celebraret, illa aciculis transfudit, atque in argumentum quod in illis sit Christus, permittit Deus vt illico copiosa efflueret sanguinis abundantia: illa namque perfodiens seicula, ipsum quoque Christum in ipsis praesentem transfudit, cuius sanguis ex illa transfusione profudit, eo modo quo de te producet si quis te pungeret acicula. Adque ad huius veritatis confirmationem historia innumera proferunt exempla vt patet qualis Sacerdotibus debeat reuerentia propter vestes dignitatis eorum altissimae expressiuas, eo quod in ipsis Christus Dominus vestiat. In vita S. Dunstani Archiepiscopi Albornensis narrat Laur. Surius: cum enim ipso missam celebrante miraculum contigisset, ex quo circumstantes stupore nimio percellerantur, illis relicto descendit ab altari & casulam exiit, quam continuo collegerunt Angeli & in alium sustulerunt us. forte in terram

laberetur, nec enim decebat vt vestis adeo pretiosa terram contingeret, licet Angeli de caelo venirent eam deterrere, atque in debita illi reuerentia conseruari.

Assiuebatur ultra modum Dei populus, ex infestissimo bello quo ciuitate Sanctam Ierusalem exercitus opprimebat Regis Antiochi cuius vires fortissimas considerans & imperatori Iuda Machabae proponent ad Deum se conuertit, & extremis his calamitatibus quibus tantopere coarctabatur, supplicat pestilens, quem vt fortius deinceps reuerentia, ieiunia & sacrificia superaddidit: deinde in adiutorium suum Nazaroth aduocauit: in illius temporis Religiosi, vt suas coningerent preces & vota: vt autem Deo sacrificium offerre possent, vestes produxerunt Sacerdotales, quatenus illis vestibus Sacerdotibus eorum preces & supplicationes tanto ferent efficaciores, quibus intercedentibus de Diuino nequaquam ambigebant auxilio. *Attulerunt ornamenta Sacerdotalia, & primitias, & decimas, & suscitauerunt Nazaroth:* in signum summae fidei: qua vestibus imbebantur Sacerdotum, quibus si vestirentur, vt certum habebant, quod optatum a Deo referrent illi responsum, & praegnantia necessitati remedium: quo denotabant eximiam venerationem qua vestes reuerentur Sacerdotum, & quam indubitate in illis esset Deus: quandoquidem dum illas induerent Sacerdotes, crederent ipsi Deum similiter illas induere, ipsosque de manibus hostium suorum erepturum.

Quanto maior nostra potest esse securitas in vestibus nostrorum Sacerdotum legis gratia: eo quod Christus velut eius auctor vestes illas praecelatas induat quibus in sacrificio. Missae ornantur, quoque velut Christo vestit, vt valde certam habere debeant diuinam eius virtutem & nos per eam quam continet sacrificium ab ipsis oblatum vestibus ornatis Sacerdotalibus ad Missae celebrationem, a Deo consecraturus sumus quidquid nostrae salutis congruum postulamus: cum enim in Sacerdote filium suum attendat vnguentum, quando in altari se Patri vestibus indutus Sacerdotibus repraesentat, non video quod benedictionem quam petimus nobis negare possit, dum intercessorem proponimus Sacerdotem, qui virtute sacrificij Missae hanc ab eo pro tota postulat communitate. Sibi persuadebat Patriarcha Isaac Iacob vestibus indutus fratris sui Esau, Esau necesse loqui & postulare benedictionem, in quo percipiens vestimentorum Esau fragrantiam, dum Iacob vestium accedit benedictionem postulaturus, hanc illi concessit.

19. *Die 19. Maj. 14. An. d.*

1. Mach. 3. 49.

VII. Confirmatur facta Machabae.

VIII. Quanta sit fiducia in sacerdotibus, ratione vestium.

IX. Isaac Iacob vestibus indutus fratris sui Esau, Esau necesse loqui & postulare benedictionem, in quo percipiens vestimentorum Esau fragrantiam, dum Iacob vestium accedit benedictionem postulaturus, hanc illi concessit.

Gen. 27.
397.

cessit amplissime & liberaliter: censebat enim Isaac grandævus sibi impossibile quidquam sibi negare qui vestibus ornatus accedebat filij sui primogeniti Esau: unde sic ait: *Ecce odor filij mei.* Jacob enim vestibus Esau indutus accurrebat benedictionem à Patre suo impetraturus: ut autem odor gratissimus patris eius perflavit, non potuit non illam Jacob impetrari: unde quasi ex virtute vestium Esau, in Jacob, hic à Patre benedictionem obtinuit quam tantopere optaverat, illam consequendo à Patre suo Isaac, quia illi se presentabat ut Personam Esau primogeniti in illo qui illam aderat postulaturus, eius indutus vestibus: ita Christus Dominus noster frater est primogenitus filiorum hominum. *Primogenitus in multis fratribus*, & qui inter reliquos Sacerdotes primitijs gaudet caelestibus: accedunt Sacerdotes legis gratias, fratres illius Christi minorenes benedictionem à Deo pro populo Christiano postulari: & hoc non simpliciter, sed vestibus ornati Sacerdotalibus: cum ante in ipsis sit Christus vestitus, odor ex se eius emittit suavissimum quando illis indui offerunt illi Sacrosanctum Missæ sacrificium: quo circa quasi negari videtur Deo potentia non concedendi quidquid ab eo Sacerdotum petitur intercessione: ut certum enim habere nullâ aliâ via salutis nostram quam hac potest esse securior.

Rom. 8.
32.

§. II. In singulis Sacerdotis vestibus particulariter est Christus & dum singulis earum utitur particularem presert dignitatem, ob quam in signum gratitudinis servare tenemur illi diligentissim.

185
32

Quod si ex vestibus Sacerdotalibus ita in communi declaratis omni certitudine dona Dei speremus eminentiora, non dubito quin descendendo ad singulas in particulari multo securius promittere nobis possimus quemlibet felicem eventum: eo quod in illis singulariter sit totus Christus quasi repositus, & reliqui Sacerdotes securiori fiducia obtinendæ eius gratiæ accedere possint his vestibus hanc ab illo petiuri. Et licet plures sint & diversæ quibus Sacerdos vtitur in Missa, inter illas nihilominus principales producuntur ut significent nobis qualiter Christus sit velut repositus illis ipsis indumentis, suntque hæc quæ numerat Concilium Rhemensis: amictus, alba, cingulum, manipulus, stola & casula.

Cap. 4.
apud
Burch. l. 2.
c. 20.

Amictus denotat humanitatem: hæc enim cooperuit caput Christi eius scilicet Divinitatem: non hæbit poterant in ea cum Deo agere homines: ut loquitur quia: quia in ea erat inaccessibleis: idcirco ut post Christum remedium malis suis obtinere congruum, necesse non in maximis suis bonis securam possessionem ad hoc caput tegitur Christi: il est eius Divinitas velum illi humanitatis injiciendo: in quaraginta, communicemus, & nostra postulemus remedia. Eo itaque fine hoc velum suam abscondit Divinitatem: hoc enim est quod ait D. Ioan. de Suprema locutus Dei maiestate quam ostendit adeo excellentem ut eius dignitas locum negare videatur cuiuslibet aliquid ab eo postulandi: *In principio erat Verbum & Verbum erat apud Deum.* Antequam Divinitas naturæ describere dignitatem nobis declarans qua ratione possit omnibus, ne accedant, metum incutere: quod manifestat agens de aeterna Verbi generatione: sed modum describens nobis necessarium agendi cum Deo, communicandi atque ab eo quod nostræ contemnit salutis flagrantissimum, velum exposuit quod habuit Divinitas Christi per naturam humanam quam sibi Verbum ad illam contegendam vitium, utque ampliotem nobis ab eo postulandi tribueret libertatem. *Verbum Caro factum est.* Olim in dyo. Apoc. calypsi vidit D. Ioan. Angelum testamentum accipere Verbum Dei nube circumdatum humanitatis. *Vidi Angelum sortem amictum nube* quo deus intelligi, quod cum Angelus esset natura spiritualis non poteramus cum illo agere de nobis salute, nisi hac nube tegetetur.

Hanc igitur denotat Amictus caput tegens Sacerdotis: ita declarat D. Bonave in expositione D. Misæ cuius meminit Innocentius 3. in epistola. *In Decretali ad Patriarc. Constantinopolitanum* ut Dei mentem moveat: quo nobis succurrat tum in illo Christum contemplatur, hoc amictu utitur contemtu humanitatis, in qua Deus se hominibus prebuit affabilem atque ex eo quod homines in ipsa cum illo agere poterunt, maximum in omnibus bonum profuxit. *Humilitati semper ipsi factus obediens usque ad mortem.* Malis nullum poteramus remedium assequi nisi per mortem Christi, & cum in Divina natura morti non posset, idcirco humanitate se contexit: se humiliavit, tantumque de misit ut ad salutem nostram mortuus sit in loco maxime prohibito obpe Crucis. Nazara Verbi fuit natura superius Domini, in qua æqualis fuit Deo. *Non rapinam arbitratus esse esse se æqualem Deo.* Et cum in hac